

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

2. Conclusio. Magi vel malefici non possunt transmutare materiam ex vna forma aliam: vel clarius, Malefici non possunt immediatè virtute Dæmonis, in rebus naturalibus siue corporalibus aliquam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

de his latius Guilhelm. Aristoteles in lib. de
mirabilibus quoq; attestatur in monte Egero
herbam Charisiam reperiri, quam si mulier
portauerit, homines ad amorem pelliciet.

*Tripliciter
malefici
demonis
ope mira-
bilia fa-
ciunt.*

Dæmon autem tam mirabile effectus cum
Magis vel maleficis triplici potissimum mo-
do operatur.

1. Vel effectus per naturam, aut artem factos
aliunde trahendo, ita vt hominibus videan-
tur in præsentia mirabiliter effecti.

2. Vel de nouo occultè faciendo, per appli-
cationem caussarum naturalium actiua passi-
uis coniungendo, & accelerando actiones,
quantum natura patitur, & suæ potestatis sub-
tilitas valet.

3. Vel secundum apparentiam tantum, de-
ludendo sensus per præstigia & illusiones phar-
taimatum. Si enim ipse Sathan potest apparere
in corpore assumpto: quare non potest for-
mas aliarum rerum effingere, & sensibus ho-
minum obijcere?

2. Conclusio. *Magi vel malefici non
possunt transmutare materiam ex vna for-
ma in aliam: vel clarius, Malefici non pos-
sunt immediatè virtute Dæmonis, in rebus
naturalibus siue corporalibus aliquam im-
primere formam naturalem,*

Hæc

HAEC Conclusio est contra quosdam Platonicos, qui posuerunt formas corporales deriuari à substantijs spiritualibus, per modum participationis: & quosdam alios in hac materia, de quibus in sequenti Conclusione.

Probatur Conclusio: Demones non possunt: ergo nec magi, nec malefici: quia ipsi opera Diaboli adiuti operantur. Antecedentis veritatem astrunt August. lib. 3. de Trinitat. cap. 7. & S. Thom. 1. part. q. 65. artic. 4. & q. 110. artic. 2. & q. 114. artic. 4. ad 2. & lib. 3. contra Gentil. cap. 103. Alexand. Halen. 2. part. q. 43. artic. 1. & 2. S. Bonauentura in 2. sent. dist. 7. part. 2. artic. 2. q. 1. & 2. Francisc. Victoria in Relect. de arte Magica, à num. 35. & Aristot. lib. 7. Metaphysicæ à textu 26. Vbi tradit, formas non imprimi in materiam ab aliqua substantia separata, sed reduci in actum de potentia materiæ, per actionem formæ in materia existentis, quia simile fit à simili sibi: sed quod propriè fit, est compositum, ergo fit à composito, & non à substantia separata. Vnde omnia quæ fiunt in hoc mundo, fiunt à similibus causis, effectus enim virtute est in causa. Qua ratione cum omnia sint eminenter in Deo, & non in alijs creaturis spiritualibus, ipse s; fit infinitæ potentia, potest trãsmutare res de forma in formam, creare, annihilare, & producere, absque vllò adminiculo alicuius causæ particularis, vt etiam fecit in

rerum omnium creatione & production. Atque tūc suo imperio, quod nulla creatura immutare potest, virtutem & naturam naturalibus agentibus indidit, vt suos effectus producant. Vnde sicut de terra dixit: Germinet herbam virentem, & non hominem: Ita de homine: Crescite & multiplicate, vt in Genesi scriptum est. Sicut ergo terra germinat herbam virentem: ita homo hominem, & ignis ignem producit. Ex hac Conclusione sequitur.

3. Conclusio, *Magi, vel Malefici virtute Dæmonis, nec se, nec alios homines verè & realiter possunt transformare in lupos, cattsos, vel aliam quamcunque bestiam.*

HAEC Conclusio non solū est vera secundum veram philosophiam: sed etiam fidei veritatem, ita vt si quis cum pertinacia contrarium credat aut dicat, sit hæreticus & infidelis. Dictum (verè & realiter) quia per illusionem & apparentiam bene fit. Conclusio est contra Ioannem Bodinum, lib. 2. de Magorum Dæmonomania, cap. 6. & alios ab eo citatos. Ipse enim multis exemplis probare intendit, Lycanthropiam, vt vocat, id est, transformationem hominis in lupum: nostra autem Conclusio est in contrarium; & eam tradūt August.